

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

Sytuacja chrześcijan w kontekście wolności wyznania

P7_TA(2011)0021

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sytuacji chrześcijan w kontekście wolności wyznania

(2012/C 136 E/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje, w szczególności rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie poważnych wydarzeń zagrażających istnieniu wspólnot chrześcijańskich oraz innych wspólnot religijnych⁽¹⁾, rezolucję z dnia 21 stycznia 2010 r. w sprawie ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽²⁾, rezolucję z dnia 6 maja 2010 r. w sprawie masowych aktów okrucieństwa w Jos w Nigerii⁽³⁾, rezolucję z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie wolności wyznania w Pakistanie⁽⁴⁾ oraz z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie Iraku: kary śmierci (w szczególności sprawa Tarika Aziza) i ataków na wspólnoty chrześcijańskie⁽⁵⁾,
- uwzględniając sprawozdania roczne w sprawie sytuacji praw człowieka na świecie i, w szczególności, swą rezolucję z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie za rok 2009 oraz politykę Unii Europejskiej w tym zakresie⁽⁶⁾,
- uwzględniając art. 18 Powszechnej deklaracji praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych z 1966 r.,
- uwzględniając deklarację ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji ze względu na wyznanie lub przekonania z 1981 r.,
- uwzględniając sprawozdania specjalnej sprawozdawczyni ONZ ds. wolności wyznania lub przekonań, a w szczególności jej sprawozdania z dnia 29 grudnia 2009 r., 16 lutego 2010 r. oraz 29 lipca 2010 r.,
- uwzględniając art. 9 Europejskiej konwencji praw człowieka z 1950 r.,
- uwzględniając art. 10 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej,
- uwzględniając art. 3 ust. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
- uwzględniając art. 17 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając oświadczenie rzecznika wysokiej przedstawiciel UE Catherine Ashton po ataku na wiernych Kościoła koptyjskiego w Aleksandrii, w Egipcie, do którego doszło w dniu 1 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Jerzego Buzka na temat tragicznego wybuchu przed kościołem w Egipcie w dniu 1 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 474.

⁽²⁾ Dz.U. C 305 E z 11.11.2010, s. 7.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0157.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0194.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0448.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0489.

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

- A. mając na uwadze, że Unia Europejska niejednokrotnie wyrażała swoje zaangażowanie na rzecz wolności religii, sumienia i myśli oraz podkreślała, że obowiązkiem rządów jest zagwarantowanie tych wolności na całym świecie; mając na uwadze, że rozwój praw człowieka, demokracji i swobód obywatelskich stanowią wspólne fundamenty, na których Unia Europejska buduje swe stosunki z krajami trzecimi i które przewidziane są w klauzulach demokratycznych dołączonych do układów UE z krajami trzecimi,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 18 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych każdy ma prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania; mając na uwadze, że prawo to obejmuje swobodę wyznawania lub przyjmowania religii lub przekonań własnego wyboru, swobodę głoszenia swego wyznania lub przekonań indywidualnie lub we wspólnocie z innymi osobami, publicznie lub prywatnie, do wyrażania tej religii lub przekonań w formie kultu, przestrzegania obyczajów, praktyk religijnych i nauczania,
- C. mając na uwadze, że wolność myśli, sumienia i wyznania dotyczy wyznawców religii, ale także ateistów, agnostyków i osób niewierzących,
- D. mając na uwadze, że w 2010 r. liczba ataków na społeczności chrześcijańskie na całym świecie wzrosła, podobnie jak liczba procesów sądowych i wyroków skazujących na karę śmierci za bluźnierstwo, których ofiarą często padają kobiety, mając na uwadze, że dane statystyczne dotyczące wolności wyznania z ostatnich lat wskazują, że większość aktów przemocy na tle religijnym wymierzona jest w chrześcijan, jak podaje raport na temat wolności wyznania w świecie za 2009 r., przygotowany przez organizację „Aid to the Church in Need” (Pomoc Kościołowi w Potrzebie); mając na uwadze, że w niektórych przypadkach sytuacja, w jakiej znajdują się wspólnoty chrześcijan, zagraża ich przyszłemu istnieniu, a ich zniknięcie oznaczałoby utratę istotnej części spuścizny religijnej krajów, których ten problem dotyczy,
- E. mając na uwadze, że raz jeszcze w okropnych atakach wymierzonych w społeczność chrześcijańską, do jakich doszło w dniu 11 stycznia 2011 r. w Nigerii, śmierć ponieśli niewinni ludzie; mając na uwadze, że dnia 24 grudnia 2010 r. doszło do kilku ataków na kościoły w Maiduguri, zaś dnia 25 grudnia 2010 r. – do kilku ataków bombowych w nigeryjskim mieście Jos, w wyniku których zginęło 38 cywilów, zaś dziesiątki zostało rannych; mając na uwadze, że dnia 21 grudnia 2010 r. w Turu w Nigerii mężczyźni uzbrojeni w szpady i maczety zaatakowali grupę zamieszkujejących wieś chrześcijan, zabijając 3 osoby i porzucając 2 osoby ranne; mając na uwadze, że dnia 3 grudnia 2010 r. w wyniku ataku, do jakiego doszło w mieście Jos w Nigerii, zginęło siedmiu chrześcijan, w tym kobiety i dzieci, zaś cztery inne osoby zostały ranne,
- F. mając na uwadze, że zamordowanie gubernatora Pendżabu Salmana Taseera w dniu 4 stycznia 2011 r., a także sprawa Asii Noreen w Pakistanie wywołały protesty społeczności międzynarodowej,
- G. mając na uwadze, że w zamachu terrorystycznym na koptyjskich chrześcijan, do którego doszło w Aleksandrii w dniu 1 stycznia 2011 r., zginęli lub odnieśli obrażenia niewinni cywile,
- H. mając na uwadze, że w wyniku wybuchu bomby umieszczonej wewnątrz kaplicy w dzień Bożego Narodzenia (25 grudnia 2010 r.) w Sulu na Filipinach wśród ogólnej liczby 11 rannych znalazł się ksiądz i 9-letnia dziewczynka,
- I. mając na uwadze, że obchody mszy bożonarodzeniowej dnia 25 grudnia 2010 r. we wsiach Rizokarpaso i Ayia Triada w północnej części Cypru zostały siłą przerwane,
- J. mając na uwadze, że dnia 30 grudnia 2010 r. na skutek inspirowanych ideologią dżihadu ataków terrorystycznych na asyryjskie rodziny chrześcijańskie zginęły co najmniej dwie osoby, zaś 14 zostało rannych podczas serii skoordynowanych zamachów bombowych na chrześcijańskie domy w Bagdadzie w Iraku, mając na uwadze, że w dniu 27 grudnia 2010 r. wybuch przydrożnej bomby w Dużailu w Iraku spowodował śmierć asyryjskiej chrześcijanki i zranił jej męża, mając na uwadze, że w dniu 22 listopada 2010 r. w Mosulu zamordowano dwóch irackich chrześcijan; mając na uwadze, że w dniu 10 listopada 2010 r. w Bagdadzie w wyniku serii ataków na chrześcijan zginęli niewinni cywile; mając na uwadze śmierć 52 osób, w tym wielu kobiet i dzieci, w masakrze w dniu 1 listopada 2010 r., do jakiej doszło w kościele katolickim obrządku syryjskiego p.w. Marii Panny Wybawienia w Bagdadzie,

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

- K. mając na uwadze, że rząd irański wzmógł swą kampanię przeciwko chrześcijanom w Republice Islamskiej, w związku z czym w ciągu ostatniego miesiąca aresztowano przeszło 100 osób, wiele zostało zmuszonych do ucieczki z kraju lub stoi w obliczu sankcji karnych i ewentualności kary śmierci,
- L. mając na uwadze, że również w Wietnamie działalność kościoła katolickiego oraz innych wspólnot religijnych jest bezwzględnie tłumiona, czego przykładem jest ciężka sytuacja wietnamskich górali, mając jednak na uwadze, że zmiana zdania przez reżim wietnamski w sprawie ojca Nguyen Van Ly, w efekcie czego został on uwolniony, jest powodem do radości,
- M. mając na uwadze, że takie ataki ze strony islamskich ekstremistów są również atakami na obecny system prawny tych państw i mają na celu sianie niepokoju i wywołanie wojny domowej pomiędzy różnymi grupami religijnymi,
- N. mając na uwadze, że Europa, podobnie jak inne części świata, nie jest wolna od przypadków naruszenia wolności wyznania ani od ataków na członków mniejszości religijnych ze względu na ich przekonania,
- O. mając na uwadze, że dialog między wspólnotami ma kluczowe znaczenie dla wspierania pokoju i wzajemnego zrozumienia między narodami,
1. potępia niedawne ataki na wspólnoty chrześcijan w różnych krajach i wyraża solidarność z rodzinami ofiar; wyraża głęboki niepokój w związku z mnożeniem się przypadków nietolerancji, represji i aktów przemocy skierowanych przeciw wspólnotom chrześcijańskim, w szczególności w krajach Afryki, Azji i Bliskiego Wschodu;
 2. z zadowoleniem przyjmuje wysiłki władz odnośnych krajów zmierzające do wskazania inicjatorów i sprawców ataków na społeczności chrześcijańskie; wzywa rządy, by zapewniły postawienie przed sądem i sprawiedliwy proces sprawców tych zbrodni oraz wszystkich osób odpowiedzialnych za te ataki, a także za inne akty przemocy wobec chrześcijan oraz innych mniejszości religijnych lub mniejszości innego rodzaju;
 3. surowo potępia wszelkie akty przemocy wobec chrześcijan lub innych społeczności religijnych, jak również wszelkie przejawy dyskryminacji i nietolerancji oparte na wyznaniu i przekonaniu wobec osób wierzących, apostatów czy niewierzących; raz jeszcze podkreśla, że prawo do wolności myśli, sumienia i wyznania należy do podstawowych praw człowieka;
 4. wyraża zaniepokojenie masowym opuszczaniem przez chrześcijan w ostatnich latach różnych krajów, zwłaszcza krajów Bliskiego Wschodu;
 5. wyraża swe zaniepokojenie faktem, iż pakistańskie prawo dotyczące bluźnierstwa, któremu to prawu publicznie sprzeciwiał się gubernator Salman Taseer, wciąż służy do prześladowania wyznawców religijnych, m.in. chrześcijan, jak Asii Noreen, chrześcijańskiej matki piątki dzieci skazanej na karę śmierci, a także tym, iż morderca gubernatora Salmana Taseera jest uważany przez znaczną część społeczeństwa pakistańskiego za bohatera;
 6. z zadowoleniem przyjmuje reakcję egipskiej opinii publicznej, która surowo potępiła atak terrorystyczny i szybko zrozumiała, że jego celem było podkopanie głęboko zakorzenionych i tradycyjnych więzów łączących chrześcijan i muzułmanów w Egipcie; z zadowoleniem przyjmuje wspólne demonstracje koptyjskich chrześcijan i muzułmanów w Egipcie na znak protestu przeciwko temu atakowi; wyraża satysfakcję, iż atak publicznie potępił prezydent Egiptu Hosni Mubarak, wielki szejek Al-Azharu oraz wielki mufti Egiptu;
 7. potępia przerwanie siłą przez władze tureckie nabożeństwa noworocznego odprawianego w dniu Bożego Narodzenia z udziałem 300 chrześcijan w północnej części Cypru;
 8. wyraża swe głębokie zaniepokojenie wykorzystywaniem religii przez sprawców aktów terrorystycznych w kilku obszarach w świecie; potępia instrumentalizację religii w rozmaitych konfliktach politycznych;

Czwartek, 20 stycznia 2011 r.

9. wzywa władze państw o alarmująco wysokim poziomie ataków wymierzonych przeciwko wyznawcom religijnym, by przyjęły odpowiedzialność za zagwarantowanie wiernym wszystkich wyznań możliwości normalnego i publicznego praktykowania ich obrządku, wzmogły wysiłki zmierzające do udzielenia wiarygodnej i skutecznej ochrony wszystkim religiom w swym kraju i zapewniły wyznawcom religii w swym kraju osobistą i fizyczną integralność, by spełnić tym samym zobowiązania, jakie same podjęły na arenie międzynarodowej;

10. po raz kolejny podkreśla, że poszanowanie praw człowieka i swobód obywatelskich, w tym wolność wyznania i przekonania, to fundamentalne zasady i cele Unii Europejskiej oraz wspólna podstawa jej stosunków z krajami trzecimi;

11. wzywa Radę, Komisję i wysoką przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do zwrócenia większej uwagi na kwestię wolności wyznania oraz na sytuację społeczności religijnych, m.in. chrześcijan, w ramach porozumień i współpracy z państwami trzecimi, a także w sprawozdaniach dotyczących praw człowieka;

12. domaga się, aby na następnym posiedzeniu Rady ds. Stosunków Zewnętrznych, które odbędzie się dnia 31 stycznia 2011 r., przedyskutowano kwestię prześladowania chrześcijan i poszanowania wolności religijnej i wolności wyznania, które to dyskusje powinny przynieść konkretne wyniki, szczególnie w zakresie instrumentów, jakie można zastosować, aby zapewnić zagrożonym wspólnotom chrześcijańskim bezpieczeństwo i ochronę, bez względu na to, gdzie się w świecie znajdują;

13. wzywa wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej do przygotowania w trybie pilnym strategii UE na rzecz egzekwowania prawa człowieka do wolności wyznania, w tym listy sankcji przeciwko państwom, które świadomie unikają chronienia wyznań religijnych;

14. w świetle ostatnich wydarzeń oraz rosnącej potrzeby przeanalizowania i zrozumienia ewolucji trendów kulturowych i religijnych w stosunkach międzynarodowych i współczesnych społeczeństwach apeluje do wysokiej przedstawiciel o stworzenie w ramach dyrekcji ds. praw człowieka Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych stałej zdolności do monitorowania sytuacji w zakresie restrykcji rządowych i społecznych w odniesieniu do wolności religii i praw z nią związanych oraz do składania Parlamentowi Europejskiemu rocznych sprawozdań w tej sprawie;

15. wzywa Radę, Komisję, wysoką przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącą Komisji Europejskiej i Parlament Europejski, by włączyli rozdział poświęcony wolności wyznania do swych sprawozdań rocznych nt. praw człowieka;

16. nalega na instytucje UE, by spełniły zobowiązanie na mocy art. 17 TFUE do prowadzenia otwartego, przejrzystego i systematycznego dialogu z kościołami i organizacjami wyznaniowymi, filozoficznymi i niewyznaniowymi, aby zapewnić, że kwestia prześladowania chrześcijan oraz innych społeczności religijnych jest traktowana priorytetowo i regularnie poddawana pod dyskusję;

17. wzywa przywódców wszystkich społeczności wyznaniowych w Europie do potępienia ataków wymierzonych w społeczności chrześcijańskie oraz inne grupy wyznaniowe w oparciu o analogiczne poszanowanie dla wzajemnych wyznań;

18. ponownie wyraża poparcie dla wszelkich inicjatyw mających na celu wspieranie dialogu i wzajemnego szacunku między wspólnotami religijnymi i innymi; wzywa wszystkie władze religijne do propagowania tolerancji i podejmowania inicjatyw przeciwko nienawiści oraz naznaczonej przemocą i ekstremizmem radykalizacji postaw;

19. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Egiptu, rządowi i parlamentowi Iranu, rządowi i parlamentowi Iraku, rządowi i parlamentowi Nigerii, rządowi i parlamentowi Pakistanu, rządowi i parlamentowi Filipin, rządowi i parlamentowi Wietnamu oraz Organizacji Konferencji Islamskiej.